

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1436/2015
20.04.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Звездане Лутовац и Јелене Боровац, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца Ј.К.1 из Б., чији је пуномоћник Ј.К.2, адвокат из Н.Б., против тужене К.б. АД из Б., коју заступа Р.А., адвокат из Б., ради поништаја решења и враћања на рад, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3328/14 од 11.03.2015. године, у седници одржаној 20.04.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3328/14 од 11.03.2015. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Правноснажном пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 3328/14 од 11.03.2015. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П1 4657/12 од 16.04.2014. године, којом је поништено као незаконито решење туженог бр. 23421 од 23.10.2012. године, а тужени обавезан да тужиоца врати на рад и накнади му трошкове поступка од 49.500,00 динара. Ставом другим изреке, одбијени су захтеви странака за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужилац је преко пуномоћника дао одговор на ревизију и захтевао накнаду трошкова ревизијског поступка.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 72/11, 55/14), па је нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању тужилац је био запослен код туженог на пословима референта у групи власничких рачуна клијената банке – Служба рачуна хартија од вредности – Одељење Кастоди послова – Кастоди банка – Сектор ХОВ и финансијских тржишта. Утврђујући одлуком Управног одбора од 23.10.2012. године да ће услед организационих промена, доћи до престанка потребе за радом само 8 запослених, тужена банка није била у обавези да доноси програм решавања вишка запослених. Истом одлуком је констатовано да за ових 8 запослених, међу којима је и тужилац, не постоји могућност распоређивања, ни запошљавања на други начин. Послови на којима је тужилац био распоређен брисани су Правилником о изменама и допунама Правилника о организацији и систематизацији послова од 22.10.2012. године, који је ступио на правну снагу 01.11.2012. године. Пре ступања на снагу наведеног Правилника, тужени је решењем од 23.10.2012. године тужиоцу отказао уговор о раду, на основу члана 179. тачка 9. Закона о раду, уз констатацију да му радни однос престаје закључно са 31.10.2012. године, уз право на исплату отпремнине.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања правилно су нижестепени судови применили материјално право када су тужбени захтев усвојили, поништили побијано решење и туженог обавезали да тужиоца врати на рад.

Према члану 179. тачка 9.ЗОР-а, послодавац може запосленом да откаже уговор о раду ако за то постоји оправдани разлог који се односи на радну способност запосленог, његово понашање и потребе послодавца, и то ако услед технолошких, економских или организационих промена престане потреба за обављањем одређеног посла или дође до смањења обима посла.

Наиме, законитост решења оцењује се према актима важећим на дан његовог доношења. Како је у време доношења побијаног решења 23.10.2012. године, на снази био правилник којим су послови које је тужилац обављао били систематизовани, а Правилник о изменама и допунама Правилника о систематизацији послова бр. 23293 од 22.10.2012. године, којим су ти послови брисани, још није ступио на правну снагу, то није било места примени отказног разлога прописаног чл.179. тачка 9. ЗОР-а, што побијано отказно решење чини незаконитим, како то правилно налазе нижестепени судови. Стога се ревизијом неосновано истиче погрешна примена материјалног права.

Из наведених разлога Врховни касациони суд је, на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучио као у ставу првом изреке, без детаљног образлагања ревизијске одлуке у смислу члана 414. став 2. ЗПП, јер се ревизијом понављају жалбени разлози које је другостепени суд правилно оценио, а образлагањем ревизијске одлуке не би се постигло ново тумачење права, нити допринело уједначеном тумачењу права.

Захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка је одбијен на основу чл.154.став 1.ЗПП, јер се не ради о трошковима потребним за вођење парнице, па је одлучено као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Предраг Трифуновић,с.р.**